

Digte af Jimbut

fra *Ukendt*, forlaget Arzig 2011

ukendt

bag hver dør en skikkelse
der pirrer mine øjenvipper
på den anden side af bjerget taler man et andet sprog

for at være mere selvsikker
taler jeg også det andet sprog
jeg bøjer mit hoved mod månen og solen

nu ved jeg i det mindste
at jeg har været på denne side
foran en dør
foran et bjerg
foran et folk

digtet

måneskinnet flyder
det kan være at det er i et tidligere liv
at jeg er en lille pige fra en lille landsby
som ser dig ride forbi på en hest
og du spørger mig
om jeg vil være din fæstemø

jeg spørger dig
om du vil holde og vente
du siger at du skal ud at fange den gyldne ræv på vej ned ad bakken
den er skæbnen

ræven er fanget
og den er nødt til at sige et løsen
for at få lov at gå fri
så den fortæller hvad lommelykke er

en lommelykke er et lille digt
som kommer til syne på en blank side i en bog
så jeg åbner digtsamlingen
og finder en blank side
og her skriver jeg et lille digt

digtet er til dig
min perleskat
det har skæbnen
den gyldne ræv
også fortalt

eller

når folk er uvenlige over for hinanden
er der intet der behøver at blive sagt
det begynder at sne
alle ord kan være hvide
og så blive gennemsigtige når det tører

når måneskinnet begynder at lugte surt
er der ikke noget der kan ses
der bliver udtænkt en gud eller flere
i rastløshed
en flue i en flaske
dyrker en opadgående bevægelse
mennesker har ofte travlt

men vi vasker vores jadesten
regndråberne falder
så kommer der regnbuer
vi dyrker skønheden som et oldtidsfolk
vi gør det rent æstetisk
vi siger at det hedder etik

ord begravnes levende i kultur og værdier

eller
ord anvendes livløst i kultur og værdier
ord uden mening

således står ikke et ord
ikke et eneste billede tilbage

bag fortællingen

jorden er gudernes sårlade
poesien lugtede af havet
krigen mellem guderne smitter også til jordboerne

skyerne falder ned
vi ser mennesker
en lille sårlade i et digt

et æbletræ

du ser mig eller jeg ser dig
sidde i et æbletræ og kaste æbler
ned på det som vi ser på

en stor eksplosion på skærmen
et par øjne fulde af tårer
et ur på væggen

en sten

det er nu eller ...
det var en dag for længe siden
jeg så dig eller du så mig
vi så et æbletræ
vi blev ramt af stilhed

ikke engang nogen sten